

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 23. Secundæ nuptiæ Catharinæ Anglorum Reginæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV. bus inhumana prorsus crudelitate confus; Regina etiam, quæ corpore suo lisiariis objecto mariti vitam servare conabatur, duabus plagis affecta fuit: Æneas Sylvius, quem Cardinalis S. Crucis ex Eugenii Papæ mandato, ut conjici licet in Scotiam decreverat, ut pacem Anglorum inter & Scotos conciliaret, ad sumendum de Regis Sicariis supplicium Scotos strenue animabat; quapropter hi omnes capitali sententia damnati sunt, ac præcipe inter eos Gualterus Comes conjurationis Auctor inter tormenta, quibus solido triduo publice excruciatus est, ferre candente corona capiti imposita per ludibrium Rex omnium proditorum appellabatur; tandem vero animam dolorum efflavit. Rex Scottiæ antehac Filiam suam Margaritam, renitentibus nequaque Anglis, Ludovico postmodum Gallicarum Regi nuptui dedit. Successorem regni habuit Jacobum II. Filium, qui secundum septennium egressus die vigesima septima Martii Rex salutatus est. Verum Scotia Rege nondum per ætatem sui juris facto, gravissimis malis divexata fuit.

*Comm. Pi
II. l. 1.*

§. XXIII.

*Secundæ nuptiæ Catharinæ Anglorum
Reginæ.*

*Maier Hist. In Anglia Catharina Regis Francorum
Fland. l. 16.*

Soror, Henrici V. Angliæ Regis vidua, de- Sæcul. XV.
functo viro (si Meyero fides est) illico A.C. 1436.

concubitu duos genuit Filios, Edmundum,

& Casparum. Illa enim quemdam juve-

nem, Ovinum nomine, cui regiarum ve-

stium cura demandata erat, ob eximiam

oris speciem infane deperibat, illumque

demum in thori societatem feligebat, eo

fine, ut ambo ejus filii ingenuis adscri-

berentur. Si præfati Scriptoris testimo-

nio credimus, Ovinus erat vilis admo-

dum generis adolescens, scilicet Zytho-

polæ filius. Ast Polydorus testatur, fu-

isse illum patria Wallum, nobili genere, l. 23.

multisque virtutibus insighem, eique ge-

nus suum ad antiquos Britonum Reges

referenti Reginam primo occulte nupsisse,

ac præter duos illos, de quibus diximus,

tertium quoque filium necnon filiam ex

eodem suscepisse, ex quibus hæc Religio-

sarum habitum indisset, ille vero pari-

ter Ordinem S. Benedicti ingressus in ju-

ventute ultimum diem obiisset. Ovinus

autem post Catharinæ obitum jussu Glo-

cestriæ Ducis, Henrici Regis Patrui, Re-

gnique Gubernatoris securi percussus est,

eoquod per Reginæ connubium sangu-

nem suum cum Regio miscere ausus

effet.

Polyd. Virg.

§. XXIV.